

то скрием ей-тука в шумата, че като дойде лисицата, да ти поиска яйца, ти ѝ речи: Нямам, Лиске, нямам вече, ами ей там в шумата има кокошчица, вземи нея.

Косето послушало жените и те скрили кучето в шумата. Лисицата дошла и рекла:

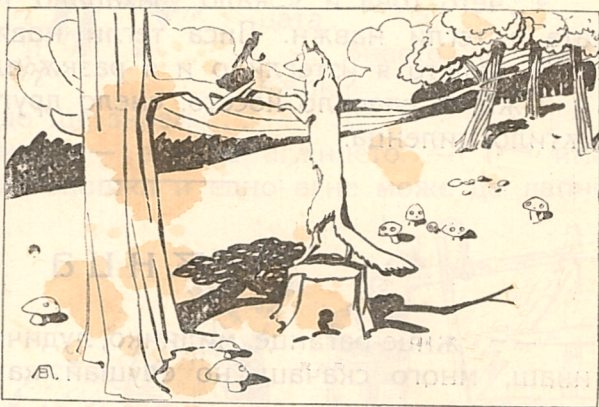
— Косе босе, дай ми яйчице, че ми дойдоха на гости мама и тате да им направя чорбича!

Косето ѝ казало:

— Нямам, Лиске, нямам вече.

— Е като нямаш, Косе, тебе ще изям!

— Недей, Лиске, не яж мене, ами имам една кокошчица, скрита ей-там в шумата, иди я вземи и я изяж.

Лисицата скършила уши, зарадвала се и рекла:

— Къде е, къде е?..

— Ей-там в шумата!

Лиса отишла и взела да рови шумата. Изкочило кучето, подгонило я: тя бяга, то по нея, тя бяга, то по нея, — най-после Лиса стигнала до дупката си и се скрила.

Кучето седнало отвън, пред дупката, и рекло да я варди, дано излезе. Кума-Лиса не знаела, че кучето е вън и взела да пита краката си:

— Вие, мои краченца, как думате, когато ни гонеше кучето?

— Беж, Лиске, да бягаме, беж, Лиске да бягаме!

— Мили таки краченци, как ще ви купи ботушки.

— Ами вие ржчички, как думате?

— И ние тжй думаме: беж, Лиске, да бягаме, беж, Лиске, да бягаме!

— Мили таки ржчици, как ще им купи гривнички!

— Ами вие, очички, как думате?

— И ние тжй думаме...